

[Landbrugsministeren.]

ikke rigtigt. Det er jo Kulturtilstanden, der er Tale om, Boniteten tages der Hensyn til ved Jordvurderingen, men hvis altsaa Kulturtilstanden ligger betydeligt over middeldig Kultur, saa bør de have et lille Paalæg, og hvis den ligger betydeligt under, saa er det nødvendigt, hvis de skal klare sig, at de faar et Fradrag. Jeg tror, det er en Bestemmelse, der i høj Grad er paakrævet, og naar det ærede Medlem gaar herimod, maa jeg absolut være af den Opfattelse, at det er, fordi det ærede Medlem ikke er Landmand og derfor ikke kan forstaa, at der er Forskel paa Kulturtilstand og Bonitet.

Det ærede Medlem sagde, han maatte advare mod at gaa med til Bestemmelsen om Etableringslaan, men saa udtalte han alligevel, at det var et Forslag, som man maaske kunde faa gennemført paa anden Maade, og henstillede, at man fik det overvejet. Det har jeg ikke noget imod, for mig er det ikke om at gøre at faa det gennemført netop nøjagtigt, som jeg har foreslaaet det, slet ikke, det, det kommer an paa for mig, er, at man faar gennemført Bestemmelser, som er af Betydning for de paa-gældende Husmænd, som faar disse Parceller, og kan der opnaas et Resultat paa anden Maade, saa for mig gerne, men det, der er det afgørende for mig, er, at der kommer et Resultat ud deraf, at det ikke bliver ved Snak og Overvejelser og Undersøgelser, saa at der intet kommer ud af det.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at jeg havde udtalt min Sympati for offentligt Fæste. Ja, jeg sagde forleden, at ingen kunde være ukendt med, at jeg mente, at 4. Oktober-Lovens Bestemmelser var bedre baade for Staten og for Husmændene end den gamle Lovs Bestemmelser. Saa tilføjede det ærede Medlem, at jeg betalte denne Sympati med klingende Mønt. Ja, jeg betaler med nøjagtig samme klingende Mønt, som det ærede Medlem og hele Partiet Venstre har været med til nu i 10 Aar, ikke en Øre mere. Det ærede Medlem er jo heller ikke bange for, tværtimod, at betale sin Sympati for Jordsælgerne derigennem, at han vil give dem et ekstra Statstilskud paa 3 000—4 000 Kr. for hver Parcel, der sælges til Udstyknings til Oprettelse af Husmandsbrug.

Naar jeg yderligere undersøger de mange lidt udæskende Ord, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kom med i sin Tale, saa standser jeg i Slutningen af hans Tale ved et enkelt Ord om Fæstet. Dår gjorde det ærede Medlem et Panterspring, saa han kom foran baade det ærede Medlem Hr. Madsen-

Mygdal og det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som jo var langt ude i at dømme Fæstet ned i det onde, idet han sagde: Det er en Slavetilværelse! Nu kan de to andre ærede Medlemmer af Partiet Venstre gaa hen og lægge sig, nu er de distancerede foreløbig, nu maa de i hvert Tilfælde til at se, om de ikke kan finde et endnu værre Udtryk. Men er det nu alligevel rigtigt at komme med den Slags Udtalelser, der skal betegne en Udstykningspolitik, en Besiddelsesform, som de Herrer selv har stemt for, selv har været med til at gennemføre? Jeg ved jo godt, at mange Mennesker her i Landet kun læser den Presse, som skrives af Meningsfæller af det ærede Medlem, og jeg kunde godt tænke mig, at man dør undlod at referere den Slags Udtalelser, men jeg kan dog ikke tænke mig, at disse Mennesker har glemt, at Venstre jo ingenlunde er uskyldsrent, nej, jeg vil sige, at for mig staaer det, som om deres Uskyld kan sammenlignes med en 7-aarig Ræveunges angaaende dette Forhold. Jeg har Lyst til for en Gangs Skyld at konstatere, hvorledes Venstres Forhold er overfor den Slavetilværelse, som det nu skal kaldes, at disse stakkels Husmænd er gaaet ind under og fortsat skal gaa ind under, hvis Venstre faar sit eget Lovforslag gennemført. For det første stemte Venstre i 1919 for Lovforslaget om Indførelse af det, de nu kalder Fæste og Slavetilværelsen. I 1921 gik det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som da var Minister, til Rigsdagen og fik bevilget 3 Mill. Kr. til Indkøb af Jord udover det, som indeholdtes i Loven af 4. Oktober 1919, Jord, som efter Loven skulde udstykkes som det, de kalder offentligt Fæste og Slavetilværelse. I 1925, da jeg var blevet Minister, gik jeg til Rigsdagen og fik enstemmig Tilslutning — de Konservative er ikke en Gang helt uskyldige paa dette Punkt, de gik ogsaa med dertil — til en Bevilling paa 1,8 Mill. Kr. til Indkøb af tre Gaarde paa Als, som ogsaa efter Loven skulde udstykkes efter de forfærdelige Betegnelser, som de nu bruger om 4. Oktober-Loven. I 1926, da de 3 Millioner var opbrugt, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fik bevilget i 1921, gik jeg til Rigsdagen og fik enstemmig vedtaget en Bevilling paa 1 Mill. Kr., ogsaa til Udstyknings efter Loven som offentligt Fæste og kun som offentligt Fæste. I 1927, da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal igen var blevet Minister, gik han atter til Rigsdagen og fik disse Beløb suppleret med 1 Mill. Kr. til Udstyknings efter samme Formaal og kun efter disse Formaal. Da jeg var blevet Minister igen, gik jeg til Rigsdagen og fik enstemmig bevilget, ogsaa af